

Climent Forner, rector de versos

Dc, 4/08/2021 per Catalunya Religió

(*Víctor Rodríguez -CR/Viver*) **Climent Forner** ens espera assegut a la butaca del menjador de la rectoria de Viver, al berguedà. Allà viu envoltat de llibres i de natura des de fa més de 30 anys. Les parets de la rectoria parlen per si soles. Al costat dels llibres s'hi acumulen records, obsequis i premis d'entitats, moviments i institucions que aquest poeta i sacerdot ha rebut al llarg dels anys. 93 exactament. Parlem amb ell una càlida tarda de juliol. Càlida tant per la calor ambiental com per la calidesa que desprèn a tothora Climent Forner i Escobet.

Som conscients que xerrem amb un dels darrers exemples d'una nissaga que s'acaba. És un dels últims exponents d'homes d'Església tan erudits com propers a la gent. Tan fidels a l'Església de les benaurances com al país on prediquen. Climent Forner és l'exemple vivent d'altres que l'han precedit com **Pere Ribot**, **Ramon Muntanyola**, **Camil Geis** o **Ramon Garriga**, capellans que van aprofundir en les lletres des de la seva vocació religiosa. No crec que erris si dic que tots ells estan emparats per **Jacint Verdaguer**, el capellà poeta per excel·lència i pel qual Climent Forner sent una autèntica veneració, tal com es palpa a la casa. Hi ha varis retrats i figures del poeta de Folgueroles.

“No sé si soc capellà perquè soc poeta o soc poeta perquè soc capellà”

Així de rotund s'ho pregunta retòricament Climent Forner. Amb aquesta frase sobre ell mateix i la seva vinculació com a home d'Església i home de lletres ens interpel·la sobre la seva vocació literària i religiosa. Què el va portar a què?

Fill de mare berguedana i pare manresà, va néixer a la capital del Bages l'any 1927. Als 9 anys va viure a Berga, al número 20 del carrer Major, una casa de la família coneguda com a *Ca la Guillema*. Allà, en aquella merceria viu la infància dels records i de la guerra. Malgrat haver nascut a Manresa, ho diu ben clar: “Soc fill de Berga”.

Molts anys i pocs destins

La seva mare veu amb alegria l'entrada del seu fill al seminari de Solsona. S'hi està 12 anys, concretament del 1940 al 1952, i és ordenat al Congrés eucarístic de Barcelona l'1 de maig de 1952 amb 800 capellans més. Com han canviat les coses, pensem.

Climent Forner recorda amb dolçor que el diumenge següent de ser ordenat ja canta la primera missa a Berga. Ordenat capellà és destinat a Bellpuig com a vicari un any i dos anys de vicari a Tàrrrega. Marxa de la capital de l'Urgell en ser nomenat rector de Castellar de n'Hug, on s'hi està tres anys. Una mena de desterrament del bisbe per ser un capellà excessivament proper als joves amb maneres de fer molt més avançades i conciliars pels temps que corrien. De la seva estada a Castellar de n'Hug escriu un dels seus llibres més singulars, el títol del qual parla per si sol: *Un llarg hivern a Castellar de n'Hug*.

D'aquí ja torna prop de la seva Berga estimada i no se'n mou més. N'és durant 32 anys rector i també arxiprest de Navàs, on desenvolupa bona part de la seva tasca religiosa, coordinant alhora el Full Diocesà de Solsona.

Lluny de jubilar-se, el 1989 demana fer de capellà en una parròquia més petita per poder atendre amb més temps també el seu negoci cultural. Durant 32 anys ha estat rector les parròquies rurals de Viver, Serrateix i Sant Joan de Mondarn, fins que s'ha jubilat fa pocs mesos vorejant els 94 anys. Malgrat tot, la rectoria de Viver és encara el seu recer de pau i d'inspiració quotidiana.

Un referent cultural i patriòtic

"A Navàs vaig començar d'amagat a fer classes de català", afirma. Anys abans ja havia fundat la revista *L'Infantil* també en català per atraure noves vocacions. Si Climent Forner té un alt domini de la llengua és gràcies al bisbe **Josep Pont i Gol**. "El Doctor Pont i Gol em corregia els primers versos que vaig escriure en català", comenta encara amb admiració. Climent Forner li va fer de *famulus varis anys*. El que vindria a ser avui dia de secretari i d'aquí en va treure molt de profit: va aprendre a conèixer i estimar la poesia i la llengua del país.

Després del doctor Pont i Gol, Climent Forner m'explica qui és el seu segon pare espiritual. Es tracta d'un altre berguedà com ell, el sacerdot **Ricard Penina**, que passava els estius a Queralt i era el consiliari dels Lluïsos de Gràcia.

L'obra poètica de Climent Forner l'ha portat a tenir amistat amb poetes de relleu ja desapareguts com **Josep Maria López Picó**, **Marià Manent**, **Salvador Espriu**, **Sebastià Sánchez Juan** o **Tomàs Garcés**, entre d'altres. "Aquesta amistat amb ells em va estimular molt", reflexiona. "A Navàs, durant prop de 3 anys, vaig traduir al català 32 poemes de Guillem de Berguedà".

I és que la seva obra en prosa i vers suma un bon grapat de publicacions: "He publicat 53 llibres", afirma orgullosament.

"Preneu-m'ho tot, deixeu-me la paraula"

Aquesta afirmació rotunda i sincera de Climent Forner és també el títol d'un dels seus llibres, que és alhora un aplec de tota la seva obra. Arribem al final de la conversa i aquest rector emèrit i poeta de mèrit se sincera: "L'humor m'ha fet molt

de bé. L'humor és tan important com l'amor. Em refereixo a l'humor que ve de l'amor. Quan un estima de veritat és capaç de riure's de si mateix".

Abans d'acomiadar-nos, li preguntem què li queda pendent de fer. I respon clarament: "Presentar el meu darrer llibre: *Miralls i mirallets sagrats*, que és un recull de versos circumstancials". Són versos que ha dedicat a persones que li han demanat diferents persones al llarg dels anys i que no han estat publicats. Degudament triats i categoritzats formen el seu proper llibre.

Així doncs, ja saben. Tan bon punt amaini la pandèmia, Climent Forner presentarà un nou llibre. Vorejant els 94 anys i sumant 53 llibres.